EĞITIM Eğitilecek Öğrenciler

Oturum 12: Birbirinizi Sevin (6a)

Ron Lively, M.Div., M.A. tarafından sunulan – BiblicalMentoring.org (Çalışmalar)

Adım 1: Açılış duası

Adım 2: Her kişi anı ayetinden alıntılar: ŞIIR: **1. Yuhanna 1:9**

9 "Günahlarımızı itiraf edersek, o sadık ve günahlarımızı affetmek için adil olur ve bizi tüm adaletsizlikten arındırmak için" dedi.

3. Adım: *İncil Bölümü'nün tamamını veya bir kısmını okuyun ve tartışın* ***– 1 Yuhanna 1***

Adım 4*:* Kişisel başvurular ve/veya grup tartışmaları için sorular:

1. Neden "birbirine olan sevgi, Hristiyanların öğrencilik nişanı"dır?

2. Yazar, Hristiyanların en ayırt edici özdeşliğe sahip olduğunu yazıyor – diğer öğrencilere olan sevgi.

3. Phillips, başkalarına olan sevgimizi açıkça göstermek istiyorsa anlamamız ve deneyimlememiz gereken iki şey olduğunu söylüyor.

4. Kendini ve başkalarını affetmek, Tanrı'nın tam bağışlamasını kabul etmekten başlar. Neden bu gerekli?

5. Tanrı sizi affetmişken başkalarını affedememenin Tanrı'nın affını sorgulamanızın anlamına geldiğini fark ediyor musunuz?

5. Adım*: Kitaptan içeriği okuyun ve tartışın:*

Yazara göre Bölüm 6a – Keith Phillips:

Birbirinizi Sevin

Bir öğrencinin üçüncü ayırt edici özelliği, diğer Hristiyanları sevmesidir. İsa, "Birbirinize sevginiz varsa, tüm insanlar sizin öğrencilerim olduğunuzu bununla anlayacaktır" (Yuhanna 13:35) demiştir. Birbirimize olan sevgi, bizim öğrencilik nişanımızdır. Bir süre önce otelimin lobisinde kulakları sağır eden bir ses duydum. Ne olduğunu hayal edemedim, ta ki çok kendine özgü kırmızı bir fes görene kadar. Sonra neredeyse her erkeğin başının benzer şekilde süslendiğini fark ettim. Shriners kasaba içindeydi! Kimse bana söylemek zorunda değildi. Şapkaları onları kolayca tanınmasını sağlıyordu. Birçok grup nişanları veya ortak kıyafetleriyle tanımlanır: polisler üniforma giyer, Rotaryen iğneler takar, basketbolcular forma giyer. Ama öğrencilerin "tek taraflı" rozet, din adamı yakaları veya dini cübbeleri giymesine gerek yoktur. Giysilerde çeşitlilik olabilir ve cüce kolonisindeki dev gibi kolayca tanımlanabiliriz. En ayırt edici kimliğe sahibiz. Gettodaki personel evlerimizde "Dünya Etkisi Evi" veya "Tanrı'nın Evi" reklamı yapan tabelalar olması gerekmez. Birbirimize olan sevgimiz o kadar açık olmalı ki komşularımız Mesih'e bağlılığımızı karıştıramaz. Bazı kadın personelimiz ilk kez köşe pazarına gittiğinde, işletme sahibi şöyle dedi: "Ah, siz Hristiyan ailesinden değil misiniz? Kızlar, her zaman büyük gülümsemeniz ve sevginizden anlayabilirim."

Fresno'da bir personel evi açtıktan bir ay sonra, benimle randevusu olan biri adresimizi ve organizasyonumuzun adını kaybetti. Topluluğa uğradı ve bir komşuya, bir grup Hristiyan nerede yaşadığını bilip bilmediğini sordu. O da "Evet, hepimiz kim olduklarını biliyoruz. Köşedeki bir sonraki blokta yaşıyorlar." dedi. Komşumuzla karşılaşması, söyleyeceklerimden daha yüksek sesle konuştu. Dünya birbirimize olan sevgimizle öğrenci olduğumuzu bildiği için, kimliğimizin belirgin olmasını sağlamalıyız. Diğer inananlara güçlü ve tutarlı bir sevgi duymak için, affetmeyi ve topluluğu anlamalı ve deneyimlemeliyiz.

Affetme

Bir öğrenci, Tanrı'nın tam affını kabul etmedikçe Tanrı'yı ya da kendisini, hele ki başkalarını sebemez, ve bu temelde kendini, başkalarını ve başkalarının affını kabul etmedikçe sevmez.

Tanrı'nın Affını Kabul Edin

Geçmişiniz, şimdiniz ve geleceğiniz için Tanrı'nın tam bağışlamasını kabul etmelisiniz. İtiraf ve gerçek tövbe ile affedilemeyeceğiniz bir günah yoktur. Tanrı, bizi tüm adaletsizlikten arındırmayı (1 Yuhanna 1:9) ve günahlarımızı sonsuza dek unutmayı (Yeşaya 43:25) vaat eder. Tanrı'nın affı mükemmeldir. Yedi yıl önce, Pat Williams Watts'taki boş bir arsada ilk Dünya Etkisi İncil kulübüne katıldı. İsa'yı takip etme taahhüdü verdiğinde hayatı değişmeye başladı. İncil'i sadakatle inceledi, dua etti ve Tanrı'ya ibadet etti. Mezuniyetten sonra personelimize katıldı ve büyüdüğü toplulukta hizmet etmeye başladı. Pat, Tanrı'nın kurtarıcı gücünün mükemmel bir örneğiydi. Ama bulaşıcı gülümsemesinin altında, Pat, baskı ve fiziksel istismarla yıkılmış bir çocukluğunu gizledi. Babası, annesi Pat'e üç aylık hamileyken aileyi terk etti. O ve beş kardeşinin üç farklı babası vardı. Yoksulluk içinde yaşıyorlardı, zaman zaman yiyecek yoktu. Ama Pat'ı rahatsız eden cinsel istismardı. Kendi amcası onu çocukken tecavüz etmeye başladı. "Bana şeker verirdi," diye anlatır Pat, "ve istediği zaman beni almaya gelirdi. Ailenin bir parçası olduğu için yapabileceğim bir şey yoktu. Birine söylersem beni öldürmekle tehdit etti." Pat, amcasının ona yaptıklarından dolayı tüm erkeklerden ve kendinden nefret ederek büyüdü. Personelimize katıldıktan sonra bile, erkekleri görmekten ve onlarla birlikte olmaktan nefret ediyordu. Hristiyan hayatı suçluluk, nefret ve acı yüzünden felç olmuştu. Birçok Hristiyan gibi, Pat da Tanrı'nın kurtuluş armağanını kabul etmişti ama tam affını kabul etmemişti.

Tanrı'nın sizi affetmesine dayanarak kendinizi affedin

Kendinizi affederek Tanrı'nın tam affını kabul ettiğinizi gösterirsiniz. Tanrı'nın sizi sevdiğini anladığınızda, ruhsal onurunuz yeniden kazanılır. Bu sizi kendinizi affetmeye özgür bırakır. Ancak o zaman kim olduğunuzu sevip kabul edebilirsiniz. Hem "günahkarların başı" hem de Mesih'in büyük havarisi olan Pavlus, "Ama Tanrı'nın lütfu sayesinde ben olduğum şeyim..." (1. Korintliler 15:10). İlahi onay, özsevmenin dokusudur. Pavlus, Tanrı'nın öğrencilerden beklediği özsevme niteliğini gösterir. "Kimse kendi bedeninden nefret etmez, ona sevgiyle bakmaz, tıpkı Mesih'in bedeni olan kiliseyi önemsediği gibi..." (Efesliler 5:29). Mesih, senin kendin hakkında sağlıklı ve olumlu bir görüşün olmasını istedi. İncil'deki "komşunu kendini sevdiği gibi sev" öğretisinin tekrarı, Tanrı'nın kendini sevmeye verdiği önemi vurgular. Kendini sevmezsen, bu mutlaka komşunu sevmediğinde ortaya çıkar. Tanrı seni affettiğinde kendini affedememek, Tanrı'nın affını soyut bir fikre düşürür. Bu, günahların için O'nun affının mükemmel olduğuna inanmadığın anlamına gelir. İsa'nın kurtarma ve iyileştirme çalışmalarının etkinliğini reddederek egemenliğini sorgularsın. Gururunuz, günahlarınızın Tanrı'nın affedemeyeceği kadar büyük olduğunu ve onun kurtuluşunun ötesinde olduğunuzu söylüyor. Bu, Hristiyan hayatınızı karmaşaya çevirir. Tanrı'nın sizin için yaşamanızı amaçladığı huzur, güvenlik ve sevgiyi elinden alır. Bu deneyimlerin yokluğu yıkıcıdır, kurtarıcı değildir. Kendisi için ölü olan ve içinde Mesih yaşayan hiçbir öğrenci, Tanrı onu

affettiği için kendini affetmekten daha azını yapmayı düşünmez. Pat Williams, kendini nefret etmenin bir öğrenci için yabancı olduğunu fark etti. Ama cinsel istismara maruz kalmış olmasına rağmen, kendini suçlu ve kirli hissediyordu. Tanrı onu nasıl affedebilirdi? Kendini nasıl affedebilirdi? Pat, kadın personel evimize taşındığında, Tanrı'nın koşulsuz sevgisinin güvencesini yaşadı. Bedende kabul edilerek, Tanrı'nın onu ne yaparsa yapsın ya da başına ne gelirse gelse sevdiğini fark etti. İsa'nın kurbanı sayesinde Tanrı onun günahlarını sildi ve istismarın bedelini ödedi. Ona sanki hiç var olmamış gibi davrandı. Bu temelde kendini sevebilirdi. Pat bunu en iyi şekilde şöyle ifade ediyor: "İsa öldüğünde, hayatımdaki tüm acı, suçluluk ve acı duyguların bedelini ödediğini öğrendim. Bunu o halletti. Geçmişi düşünerek ve Tanrı'nın mükemmel affını kabul etmeyerek, beni tamamen temizleyip yenileme gücünü sorguladım. Ama şimdi biliyorum ki O beni tamamen affetti, bu yüzden kendimi kabul edebilir ve affedebilirim."

s.59-62

***Adım 6**: Kişisel dua isteklerini paylaşın, ardından her kişi diğerinin istekleri için dua eder.*

Kaynak: Dr. Keith Philips'in The Making of a Disciple adlı kitabı. Fleming H. Revell Company tarafından yayımlanmış, 1981. ISBN 0-8007-1181-5. Robert E. Coleman tarafından öngörülmüştür. İçerik (çalışma soruları hariç) kitaptan revizyon yapılmadan alınmıştır.

Revize 20261011